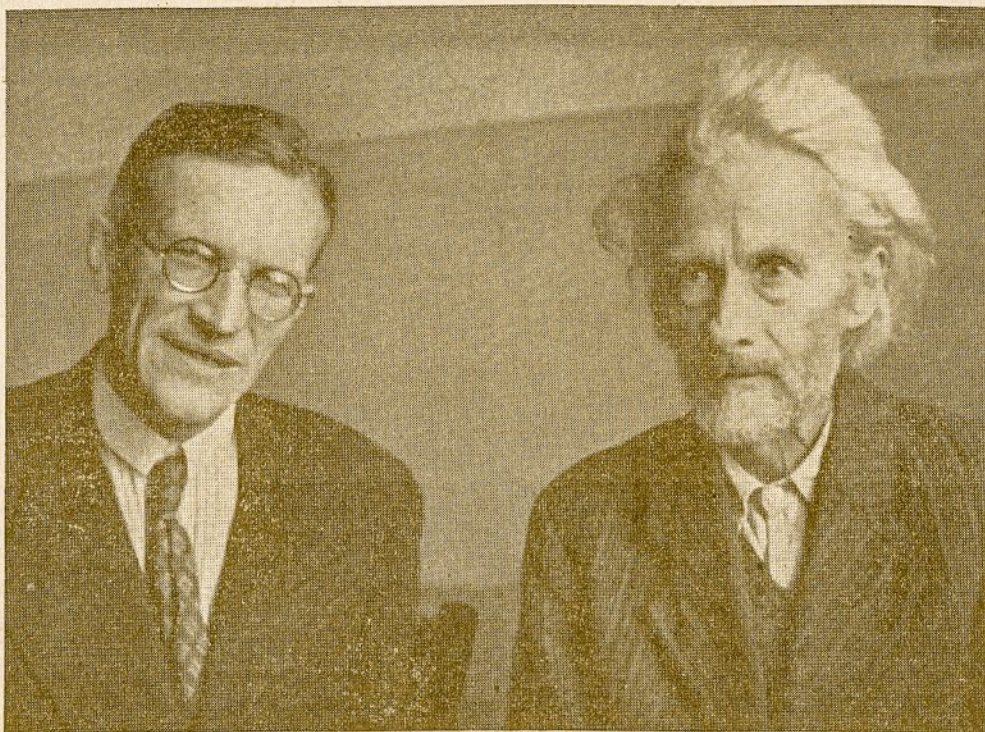

Skauti, Sidas

“Sk. Aido” redaktoriui sktn. A. Krausui teko laimė pirmajam aplankyti ir pasveikinti dr. Vydūną.

ŽMOGAUS PAŠAUKIMAS.

Dažnai yra sakoma, kad žmogus patenkąs į šį gyvenimą, jeib žmogumi taptų. Kaip tai pavyksta ir ką tai reiškia, retai teapmąstoma. O tik labai svarbu apie tai aiškumą išigyti. Tik tada žmogus galės tam dėti ir tinkamas pastangas. Todėl patiekiamos apie tai tūlos mintys.

Yra daug žmonių, kurie kalba apie žmogų, kaip apie vienumą. Tam tikru atžvilgiu tai ir yra pagrįsta. Bet žiūrint į pasirodančią žmogystą, reikia sakyti, kad žmogus yra dauguma.

Žinomas yra greičiausiai žmogaus kūnas kaip koks gyvis su savo gyvumu ir gyvenimu. Geriau negalvodami tūli žmonės tiki, tai esąs žmogus. O kiekvienas gali aiškiai numanyti, kad kūnas su visu savo gyvenimu yra tarsi už kokios uždangos. Jo buvimą žmogus aiškiai tenumano, kad jis sužeidžiamas, kaip nors erzinas ar smaginas ir kada jo gyvenimas trukdomas, jis kaip sakoma, serga. Pasireiškia aiškiau dar ir kūno gyvumo veržtys, ypačiai, kad randasi diegai naujam kūnui ir dar kita-kas.

Kiekvienas žmogus pats geriau numano savo nuotaikos gyvumą ir gyvenimą. Tarsi čia užteka jam apie jį šviesa. Čia jis patiria visokius jausmus, palinkimus, užgaidas, aistras ir panašius akstinus, kaip pvz. smagumą ir nesmagumą, liūdnumą ir džiaugsmą ir tt.

Dar aiškiau lyg pačioj savo gyvenimo šviesoje, žmogus nusimano savo protavimo srityje. Sužiba jam čia visokios mintys, mezgasi, išduoda nuovokas, veržiasi į apsireiškimą ir pradingsta. Bet po kokio laiko vėl grįžta, kad ir kitokiomis apstabomis ir kitokia šviesa. Sukyla toj srityje ir visokie atsiminimai ir vėl pranyksta.

Visa tai žmogus aiškiai patiria. O tūlas ir numano, kad visi tie turiniai šviesėja ir išigali, bet taip ir nuotaikos būsenos, jeigu žmogus su sąmone juose parimsta. Jo sąmonė juos gyvina, stiprina ir šviesina.

Bet tada reikėtų ir numanyti, kas ta sąmonė yra, būtent, kad ji žmogaus esmė, žmoniškoji siela. Kad visa-kas žmogystoje pakinta, ta esmė lieka vis ta pati būvanti, bet gali įgyti daugiau pirmavimo visoje žmogystos daugumoje. Kada tai įvyksta, žmogus apsireiškia vis aiškiau kaip žmogus, tikrai žmoniškai.

Tam svarbu, kad neatsiduotų kūno gyvumui, bet ir nenuotaikos bei protavimo judesiui. Žmogus turi išmukti vis pilniau susikaupti savo esmėje. Tada jis išigali savo žmogystoje. Visos jos sritys patenka po jo valdžią. Jis atsistoja vis žymiau joje kaip jos viešpats. Ir nebegalima tada kalbėti apie kūną kaip apie žmogų. Žmogus ir nebelaiko savo nuotaikos ir savo protavimo esmišku savo gyvumu. Jo sąmonės šviesa —, tai jis. Tai jam aišku. Kūnas ir nuotaika bei protavimas tėra jo apsi-reiškimui ir jo patirties priemonės. Taip jis juos ir vartoja.

Bet kol tai pasiekta, žmonės visai gyvena. Tūli pasidaro visai savo kūno, savo nuotaikos ir protavimo vergais. Yra tokių, kurie savo gyvumą jaučia vien kūne. Ir jie jį visai mano sepią, sotną, kiek įmanydami ir lepina. Suteikia jam visokių nuodų, alkoholio, nikotino ir kito dar. Kūno gyvumas taip erzinas sujunda, o jie laiko tai savo esmės gyvumo sukilimu. Nežino, kad jie patys sargina, marina savo kūną, kad jie pavergti tai daro. Tiesa, kumas turi būti aprūpinamas išmintingai, neturi būt kankinamas, skudinamas. Jis yra Kūrėjo dovis žmogui, jeib jis jam būtų priemonė esmėje tvirtėti. Jo sveikas derėjimas turi būt šelpiamas. Taip žmogus sprendžia savo užaavinį kūno atžvilgiu. Neturėtų žmogus prieš jį nusikalsti, bet miniau jam nevergauti.

Kitaip apsiereiškia tie, kurie visiškai atsiduoda savo nuotaikos būsenoms ir su jomis sieja net protavimą. Jie pasidaro tiesiog neigimo veiksniais gyvenime. Vis jie linksta ką nors naikinti, gyvius net žudyti. Nesusilaiko tame kartais ir ties žmogumi. Jie žvalgos gyvenime pamatyti tiktai, kas bloga ir pikta, ir tai skelbia. Nenumano, kad tuo visa tik daugiau įgalina, kas negera. Kaip labai tokie žmonės pasiduoda tamsai matyt net iš to, kada jie pasirašo neišskaitomai vardą, pavardę lyg norėdami gaubties tamsumu ir paslėpti koki nors savo blogumą. Nenuvokia, kad žmogus pašauktas, kiek įstengdamas, visa stebėti, kas gera, dora, tauru. Tuo jis tai stiprintų jį nuolat ryškindamas.

Žmogus turi numanyti, kam jis pašauktas. Turibūt viešpačiu savo žmogystoj ir žmonių gyvenime, savo spinduliuojančiu pavyzdžiu žadinti esmišką žmoniškumą. Vien tik taip apsiereišksti, o visa kita pakęsdamas. Yra tai nelengva. Bet visi sunkumai, visi gundymai, kurie jį užninka iš nuotaikos bei minčių gyvenimo yra jam akstinas savo esmėje stiprėti. Ir tai pavyksta, jeigu jis įstengia savo esmėje susikaupti.

Bet pats galėjimas visam tam tenka iš Didžiojo Slėpinio, iš kilmės to, iš kurio visa, kas yra, epreiškama. Žmogus tik turi į jį kreiptis, jam pasiaukoti, norėt būt jo apsiereiškimų tinkama priemonė. Lengviausiai tai pasiseka, kad žmogus gyvena meilėje visam, kas gyva. Tada jis pasilieka Dievuje, kurs yra meilė, kaip sako šventas žodis. Kuris tam nepasistengia, tarsi iškrinta iš Dievo, apreikšdamas kitiems neapykantos, juos peikdamas, šmeiždamas. Ir tuo save tiesiog prakeikia. Žmogaus pašaukimas yra būt žmogumi, kuriuo Dievo Meilė ir Malonė apsiereiškia visiems žmonėms ir visam, kas gyva.

Tokios šičia mintys, rodos, skautams priimtinos. Jų nusistatymas pasišvesti Dievui, Tėvynei ir Artimui, kaip tik patvirtins tai. Jiems todėl ir linkėtina palaikyti viršų ant visos savo žmogystos, ant visų gundymų, prie kokių žadamų pomėgių. Palaiminimas tetenka jiems iš Dievo ir visa galia tauti žmonėms.

VYDŪNAS.

PAS DANŲ SKTN. PAUL KNOTH, A., PIRMOSIOS. SKAUTŲ VADOVŲ STOVYKLOS GLOBĖJĄ.

Vyriausiam Skautininkui atvykus "Aušros" Tuntan, į skiltininkų kursų užbaigtuves, pasitaikė netikėtai staigi proga skautų vadovų kursas — stovyklą sušaukti. Tuo reikalu jau seniai buvo Pabaltijo Skautų Taryboj kalbėta ir įteikti jai planai. Į kalbamas skiltininkų kursų užbaigtuves atsilankė ir didelis lietuvių skautų bičiulis danų sktn. Paul Knoth. Jis pasišovė padėti kursus suorganizuoti ir, susinešęs su UNRRA-os direktorium Hamiltonu, davė teigiamą atsakymą. Per šešias dienas teko pasiruošti kursams. Į šūkį

"BUDĖK!", atsiliepė 45 skautų vadovai. Šion taip staigiai sušaukton stovyklon neteko amerikiečių ir prancūzų zonų skautų vadovams atvykti. Bet norintieji galės dalyvauti antroje spalio mėn. 1—12 dienomis įvyksiančioje stovykloje.

Apsilankymo proga mūsų nuoširdus Bičiulis pareiškė šias mintis: Lietuvių skautų judėjimas čia, Vokietijoje, yra sunkus, nes Tarptautinis Skautų Biuras neturi mūsų organizaciją aiškiai tvarkančių taisyklių. Bet ištrėmime gyvenančiais skautais susidomėjimas yra

labai didelis. Iširti sąlygas ir pabaltiečiams skautams padėti Tarptautinis Skautų Biuras atsiuntė visą būrelį anglių skautininkių — instruktorių ir vieną skautininką. Kiek vėliau iš Anglijos atvyks dar septyni skautininkai.

Danų skautai labai domėjosi lietuviais skautais. Jų yra ir pačioje Danijoje, kur danų skautininkų vadovaujami, sudaro savo atskiras drauges. Rugpiūčio mėn. pradžioje Kopenhagoje įvyko didelis skautų sąskrydis, kuriame apie 60 lietuvių skautų pasirodė gražiais tautiškais šokiais.

Danų Skautininko manymu, lietuvių skautiškojo jaunimo būklė emigracijos atveju bus geresnė. Daugelis kraštų pageidautų jaunų žmonių.

Kalbėdamas apie danų skautų judėjimą priminė, kad Danijoje 1911 m. įsikūrė skautai, Jų skautų šefas-

inž. Ove Holm. Vokiečių okupacijos metu skautai nebuvo uždrausti, bet daugeliui teko ir žūti nuo persekiojimų ir kitų negerovių. Garbingas Danijos skautų divizijos šefas dr. Ratsel buvo vokiečių pareigūnų išviliotas gatvės tariamo ligonio gelbėti ir sušaudytas. Jis sąžiningai pareigas ėjo iki mirties. Jo laidotuviuose dalyvavo 600000 žmonių.

Atsisveikindamas sktn. Paul Knoth pareiškė, kad jis lietuviais skautais esąs labai patenkintas ir visomis jėgomis padės skautų vadovų kadrai paruošti rengiant kursus trimis serijomis. Trūkstant mums vadų, tenka nepraleist progos ir gausiai dalyvauti kursuose. Mielam Bičiuliui ir danų skautams mūsų nuoširdi simpatija!

Sktn. Vyrvaldas.

Didelis lietuvių skautų bičiulis danų sktn. Paul Knoth.

ANGLŲ SRITIES SKAUTŲ VADOVŲ STOVYKLA.

L. S. S. Brolijos vyr. sktn. dr. V. Čepui pavedus, Horneburge, netoli Stadės, buvo suorganizuota pirmoji anglų srities skautų vadovų stovykla, užtrukusi nuo liepos mėn. 25 d. iki rugpiūčio mėn. 8 d. Stovyklos tikslas teoretiškai ir praktiškai supažindinti skautų vadus su jiems reikalingais dalykais. Lektoriais-instruktoriais buvo visa eilė prityrusių skautų vadų, jų tarpe vyr. sktn. dr. V. Čepas, didelis skautų bičiulis gen. T. Daukantas, sktn. A. Krausas ir kt.

UNRRA-oje dirbančio danų sktn. Paul Knoth rūpesčiu, stovykla įsikūrė Horneburgo Našlaičių Namuose, atskiruose dviejų aukštų rūmuose. Vietos UNRRA-os direktorius p. Hamilton, aprūpindamas stovyklautojus maistu, parodė daug simpatijų ir pagalbos. Nemaža padėjo ir Našlaičių Namų Vedėjas p. J. Račys.

Stovykla buvo pavadinta "Aušros" vardu, kurios vadovas buvo Elbės srities vadeiva sktn. Vl. Pauža, pavaduotojas-"Aušros" Tunto tuntininkas pskn. A. Samušis.

Iš stovyklautojų buvo sudaryta draugovė, kurion įėjo šios skiltys: Briedžių, Lapinų, Arų, Vėžlių. Pastaroji buvo sudaryta iš jūros skautų. Stovyklavo 46 skautų vadai iš Lübecko, Hamburgo, Flensburgo, Schleswigo, Seedorfo, Neumünsterio, Gross Hesepe, Hanoverio, Oldenburgo, Wolterdingeno ir kt.

Stovyklą atidarant, pirmojo laužo metu, kalbėjo iš UNRRA-os svečiai, kurie pasakė lietuviams daug malonių žodžių, džiaugdamiesi lietuvių skautų vadų pradedamu darbu. Palinkėjo kuo racionaliau išnaudoti laiką ir įsigyti daugiau žinių ir patyrimo. Po to, sktn. Vl. Pauža pasveikino svečius, glaudžiai supažindindamas juos su lietuvių skautų veikla išeivijoje, nurodydamas sunkumus ir nenormalumus, su kuriais dir-

bant tenka susitikti.

Stovyklautojai kasdien nuo pat ankstaus ryto iki vėlyvo vakaro būdavo labai užimti: teoretiniais pašnekėsiais ir praktiniais darbais. Būdavo taip, kad net nakties metu tekdavo keltis ir lietui lyjant kurti laužą ir dalyvauti su įvairiais nuotykiiais naktinėje iškyloje.

Nors, palyginti, buvo neilgas laikas, tačiau stovyklautojai įgijo daug naudingų teoretinių ir praktinių žinių. Stovykloje vyravo drauginga, tikrai skautiška nuotaika ir sugyvenimas. Be to, stovyklos gyvenimą gražino ir turtino, įnešant daug sveiko jūmoro ir jaunatviškos nuotaikos, leidžiamas sieninis laikraštis "Liesna". Laikraštėlį vykusiai apipavidalino skautiškais ir tautiniais ornamentais vyr. sktn. F. Ramonis.

Iškilmingame stovyklos uždaryme dalyvavo daug anglų ir mūsų visuomenės kviestinių svečių. Vėliavos aikštėje, išsirikivusiems stovyklautojams, buvo įteikti atitinkami pažymėjimai ir išdalintos užrašų knygelės su įrašu stovyklai prisiminti.

Kalbėjo stovyklos globėjas danų sktn. Paul Knoth, kuris išskėlė lietuvių skautų vadų sugebėjimą pavyzdinčiai tvarkytis, pasidžiaugė ir gera stovyklos sekme, linkėdamas ir toliau taip gražiai žengti skautiškojo keliu. Po to, stovyklos vadovas sktn. Vl. Pauža padėjo visiems už moralinę ir materialinę paramą, parodytą stovyklavimo metu sugyvenimą, darnumą ir susiklausymą. Skautų vadams palinkėjo daug laimės, pasisekimo asmeniniame ir skautiškame darbe, grįžus skautystės idėją skiepyti ir ugdyti mūsų išeivijos jaunuomenėje.

Vėliavą nuleidus, stovyklą baigėme "Aušrinės" choro koncertu iš Seedorfo ir tradiciniu laužu.

Skn. V. P.

SKAUČIŲ VADOVIŲ STOVYKLA HAMELNE.

Šią stovyklą surengė Tarptautinio Skaučių Biuro atstovės anglės skautės. Stovykla buvo skirta Baltijos tautų skaučių vadovėms. Stovyklavo lietuvis, latvis, estis ir anglės instruktorės. Stovyklavimui vietą parinko anglės. Lietuvaiečių skaučių stovyklai vadovavo anglų zonos vadeivė sktn. Čepienė.

Miestas-Hameln yra oro linija vidurkely tarp Detmoldo ir Hanoverio, prie upės Vėserio, supamas nuostabiai gražių apylinkių. Nejučiomis prieš akis atsistoja gražios Panemunės, Neries pakrantės, rodos, girdi tą tylų Nemuno sruvenimą, matai vakarais Kauno šviesas atsimušančias upės veide... Toks stiprus tėviškės kampelių prisiminimas pajudina širdį, ji skausmu suvaitoja, galva nulinksta maldai, siela maldauja. Aukščiausį užtarti mažuosius, greičiau atsiųsti pasauliui taiką!..

Anglės skautės ruošė šią stovyklą, kad betarpiai susipažintų su Baltijos tautų skaučių vadovėmis, patikrintų skautiškąjį mūsų patyrimą, papildytų mūsų žinias ir paašikintų naujuosius skautijos auklėjimo metodus, skautijos ryšiais surištų Baltijos tautas. Pirmasis tautų susipažinimas vyksta pasikeičiant trumpučių dainelėmis, žaidimais, šokiais. Po poros dienų jau dainavome daineles: angliškas, latviškas, estiškas, o kitos mūsiškas. Nejutom, kaip tarp mūsų užsimezgė dvasiniai ryšiai. Paskaitų metu mums paašikėjo, kad anglų skautės yra pasaulio taikos misijonierės. Jos įsitikinusios, kad tautos, pažinusios viena kitą, gerbs viena antros dvasinius turtus ir supras medžiaginį gerbūvį. Pasaulio skaučių tikslasdirbti žmonijos gerbūviui, kurti naują pasaulį-dvasios, kultūros pasaulį. Jų ženklas-geltonas dobilas mėly-

name fone. Tai reiškia, kad visos pasaulio tautos privalo turėti vienus įstatymus, pagal juos tvarkyti savo gyvenimą, tik tada išviešpataus pasaulyje taika.

Stovyklos gyvenimas vyko pagal programą. Įdomiausia programos dalis-laužas. I laužą atvykdavo daug miesto ir apylinkės gyventojų ir įvairių laipsnių kėle gerą nuotaiką ir žadėjo pasisekimą. Mūsų stovyk-anglų kariškių. Laužus ruošdavome kiekvieną vakarą kitos: latvės, estės, anglės ir mes pakaitomis. Čia vykdavo tautų lenktynės. Mums paskirto laužo programai praversti vakaras buvo ypatingai gražus, kas kėlė gerą nuotaiką ir žadėjo pasisekimą. Mūsų stovyk-lautojas gaubė romantiška nuotaika. Tuo momentu iš miško atėjo vaidila lazda rankoje ir priartėjęs prie sukrauto ažuolų pavėsy aukuro, įžiebė laužą. Paskui dainuodamos atėjo vaidilutės. Tas vaizdas iššaukė Lietuvos senovės dvasią ir daugumos akyse pasirodė ašaros... Tautiniais rūbais pasipuošusios mūsų skautės pašoko keletą tautinių šokių. Sesės anglės sužavėtos mūsų programa ir tautiniais rūbais, jais apsirengusios filmavosi. Reikia pastebėti, kad beveik

visi mūsų stovyklavimo momentai yra nufilmuoti. Anglų karininkai nusifotografavo prie mūsų gražiai padarytos koplytėlės. Ta pačia proga buvo daug kalbėta apie mūsų tėvynę Lietuvą.

Stovyklavimas baigiasi. Nė nejutom, kaip visa savaitė prabėgo. Paskutinio laužo programą išpildė skaučių tautų vadovės. Visos keturios degėlais rankose, priėjusios uždegė kiekviena savo laužą ir iškėlusios degančius degėlus, davė pažadus-dirbti žmonijos gerovei. Paskui nešdamos degėlus, nusi-vedė savo skaites į savo stovyklas. Kitą rytą sesės anglės savo mašinom pačios išvežiojo skaites į stotį.

Anglės parodė mums daug nuoširdumo. Beveik visos buvo baigusios aukštąjį mokslą, savarankiškos, apie 30—40 metų amžiaus. Kiekviena puikiai valdė mašiną ir net mokėjo pataisyti lengvus pagedimus.

Tokių prityrusių instruktorių vadovaujama stovykla suteikė mums daug naujų teoretinių ir praktinių žinių ir praplėtė skautavimo akiratį.

Vyr. sklt. J. Juškevičienė.

ORO SKAUTAI IR JŲ ORGANIZAVIMASIS. LIETUVOJE.

Prieš šį karą oro skautų tebuvo USA, Vengrijoje, Austrijoje ir Lietuvoje. Tų kraštų tarpe atsiradus didesniai skaičiui aviacijos mėgėjų, šie susibūrė ir sudarė paskirą skautų organizacijos šaką, panašiai, kaip jau veikią jūrų skautai.

Oro skautai, yra tie patys skautai, kurie nenukrypdami nuo skautybės įkūrėjo Baden-Powell'io idėjų, siekia skautiškojo jaunimo tarpe ugdyti pamėgimą aviacijos, kuri šiais moderniaisiais laikais daugelyje sričių turi neginčijamai vyraujantį vaidmenį.

Gal būt atrodys keista, kad oro skautai pirmiausiai pradėjo organizuotis ne Anglijoje. Ten iki šio karo oro skautų ir nebuvo. Tik šis karas iškėlė oro skautų naudą savam kraštui. Anglų skautų vadovybė tai įžiūrėjo ir 1941 m. suskato juos organizuoti. Jauni skautai, pradėdami savo darbą nuo aeromodelizmo ir pereidami per sklandymą prie motorinio skraidymo, parengė savo tėvynei puikių lakūnų, kurie atgriebė iš vokiečių turėtąjį karo pradžioje pirmavimą ore. Be to oro skautai visą laiką aktyviai dalyvavo priešlėktuvinėje krašto apsaugoje.

Lietuva yra vienas iš pirmųjų kraštų organizavime. 1938 m. Kaune įsisteigia pirmoji oro skautų "Dariaus ir Girėno" d-vė, kiek vėliau "Pulk.Gustaičio" dr-vė Panevėžyje, atskiros oro skautų skiltys kūrėsi įvairiose Lietuvos vietose.

1939 m. pavasarį Kaune įvyksta besidominčių aviacija skautų sąskrydis. Sąskrydžio tikslas — supažindinti su aviacija iš visos Lietuvos atvykusius skautus, kad šie vėliau galėtų organizuoti ir vadovauti besiburiančiam į oro skautus jaunimui. Sąskrydžio metu buvo praversti trumpi aeromodelizmo kursai, praktiškai supažindinta su sklandymu ir motoriniu skraidymu.

Oro skautai pradeda savo veiklą plėsti nuo prieinamiausios aviacijos šakos- aeromodelizmo. Jie gerai pasirodo 1939 m. LAK suruoštos Lietuvos aeromodelių varžybose. Kūno Kultūros Rūmai išleidžia pačių oro skautų sukonstruotų aeromodelių brėžinius. "Dariaus ir Girėno" dr-vė Kaune surengia aeromodelių parodėlę.

1939 metų sklandymo sezono pradžioje Kauno oro skautai gavo iš Lietuvos Aero Klubu svarią paramą: keletą mokomųjų skandytuvų "MO-1"

Kaip aš įveiksiu? — Iš 12 sk. vyč draugovės stovyklos.

ir mažą sklandytuvą "Nykštuką", pritaikintą jaunesniojo amžiaus sklandytojams, sveriantiems iki 60 kg.

Vasaros metu "Dariaus ir Girėno" dr-vė surengia pirmąją oro skautų stovyklą kalvotose Zarasų apylinkėse, nes vokiečiams atplėšus nuo Lietuvos Klaipėdos kraštą, netekome tinkamiausios sklandymui vietos su punkiai įrengta sklandymo mokykla Nidoje. Oro skautai stovyklaudami galėjo padidinti ne tik savo skautiškąjį patyrimą, bet ir pagilinti aviacijos žinias praktiškai. Čia jie turėjo progos startuoti aeromodelius, mokytis bei toliau lavintis sklandyti.

Ateina 1940 metai. Pačioje oro skautų užuomazgoje, turint prieš akis tokias puikias darbo galimybes, dėl Skautų Sąjungos uždarymo, darbas nutraukiamas. Oro skautai nukenčia ir tiesiogiai:

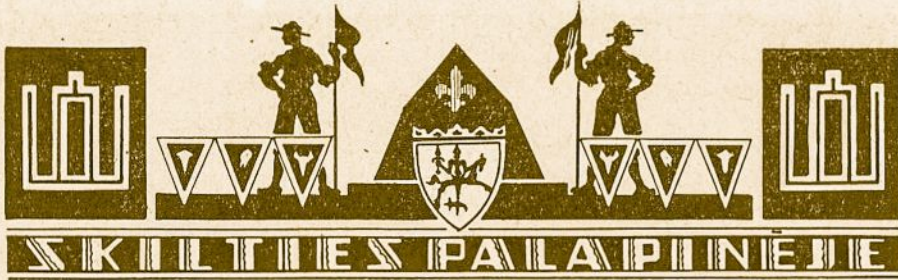
"Dariaus ir Girėno" dr-vės draugininkas sl.V.BIČIŪNAS ištremiamas Sibiran.

Išėivioj atkuriant lietuvius skautus, buvo atkurti ir oro skautai. Pirmasis oro skautų padalinys, "Žuvėdrų" skiltis, atsikūrė. Jai vadovavo ir daugiausiai rūpinosi oro skautų atkūrimu sklandymo instruktorius psl.Z.KORONKEVIČIUS. Paskutiniu metu paskiri oro skautų vienetai, daugumoje skiltys, steigiasi ir kitose vietovėse.

Mūsų oro skautų dabartinis uždavinys — parengti atsikuriančiai laisvai tėvynei oreivius, kurie savo žygiais įneštų lietuvišką įnašą į bendrą aviacijos lobyną. Mums šviesiu pavyzdžiu visad bus Dariaus ir Girėno žygis.

Žinome, kad ateitis priklauso mums — jaunimui, tad ir sakome: "Mūsų ateitis ore!"

Dvi Žuvėdros.

SKAUTIŠKI ŽAIDIMAI.

(stovykloje)

Medžioklė.

/Žaidėjų skaičius: 3—5 skiltys. Amžius: nuo 12 m.

Žaidimo vieta: prie stovyklos/.

Viena skiltis pasislepia miške, o kitos, išėjusios iš stovyklos kiek vėliau, ieško pasislėpusiųjų. Išėjusi slėptis skiltis laimi, jei po sutarto laiko nesugauta grįžta į stovyklą. Priešingu atveju, laimi ieškotojai. Pasislėpusiųjų "primušti" nereikia, pakanka pasakyti pamatytojo pavardę.

Žaidimo plotas apribotas.

Raskit stovyklą.

/Žaidėjų skaičius: 2—4 skautų skiltys. Amžius: nuo 10 m. Žaidimo vieta: miškas. Reikmenys: palapinė/.

Vieną palapinę pastatome miške sunkiai surandamoje vietoje. Palapinėje sėdi žaidimo vedėjo padėjėjas. Skiltys nežino kur yra palapinė. Žaidimo vadas skiltis sustato vienodu atstumu /500—700/ m. nuo palapinės ir įsako eiti ieškoti. Kiekviena skiltis žino, iš kur tos palapinės, eina ieškoti kitos skiltys, ir žino, kad į palapinę tiek pat toli nuo visų skilčių. Laimi skiltis, kurios visi skautai pirmiau susirenka prie palapinės.

Trys kepurės.

/Žaidėjų skaičius: 10—15. Amžius: nuo 12 m. Žaidimo vieta: miškas. Reikmenys: kepurės ar nosinės/.

Vienas žaidėjas sustoja miško aikštelėje. Aikštelės pakraščiuose įvairiose vietose jis padeda tris kepurės ar nosines. Visi kiti žaidėjai yra miške. Iš miško jie šliaužia prie kepurėjų ir stengiasi jas pagrobti, pirmojo nepastebėti. Kam tas pasiseka, tas laimi. Pastebėtas žaidėjas, kurio vardą pasako kepurėjų sargas, turi grįžti į mišką ir vėl pradėti šliaužti iš naujo.

Žvalginėjimas ir estafetinis pranešimas.

/Žaidėjų skaičius: 2—3 skiltys. Amžius: nuo 12 m.

Žaidimo vieta: užmiestyje, skautų stovykloje/.

Trys skautai iš anksto išeina ir miškelyje arba kur ant kalno įrengia "stovyklą". Po sutarto laiko, dvi skiltys siunčiamos iš dviejų lygiai nutolusių nuo "stovyklos" punktų. Kelyje kiekviena skiltis palieka po kelius žaidėjus. Tarpus tarp paliekamų žaidėjų nustato skiltininkas. Kada skiltys atvyksta į "stovyklą", surašo smulkų pranešimą, ką mačiusios. Laimi skiltis, kuri pirma atsiunčia pranešimą užpakaly

palikusiam žaidimo teisėjui. Pranešimą reikia siųsti estafete, kurią atlieka kely palikti žaidėjai.

Vagies gaudymas.

/Žaidėjų skaičius: neribotas. Amžius nuo 12 m.

Žaidimo vieta: skautų stovykla/.

Kur nors stovykloje pakabinama raudona skara. Teisėjas apeina iš eilės ir kiekvienam tyliai sako, kad stovykloje yra vagis, vienam gi taria: "Vagis tai tu" ir nurodo jam kokią nors, visiems gerai žinomą vietą už ½ — 1 km. Šitas skautas tuomet turi per valandą, pusantros tą skarą nejučiomis paimti ir su ja pabėgti į nurodytą vietą. Niekas nežino kas yra vagis, ir kur jis turi bėgti ir kada apsigovs. Kaip tik kas pastebi, kad skara pavogta, duoda ženklą. Visi pametę savo darbus, ieško vagies. Laimi skarą atėmęs skautas. Jeigu vagis grįžta į stovyklą su skara, laimi vagis. Vagis turi užsirišti skarą sau ant galvos, o ne laikyti kišenėje.

Sargybos prie skaros statyti negalima. Visi skautai turi dirbti paskirtus darbus.

Lapių medžioklė.

/Žaidėjų skaičius: apie 20. Amžius: nuo 12 m.

Žaidimo vieta: maždaug 2—4 kvadratiniai kilometrai, dėstis, koks amžius, su krūmais, kalvomis ir medžiais. Žaidimo vietos ribos turi būti atskirai nustatytos ir gerai žinomos visiems žaidėjams. Reikalingi įrankiai: spalvoti kaspiniai, po 50—60 cm ilgio kiekvienam žaidėjui — skautui/.

Stovykloje, tuoj po vėliavos pakėlimo, pasiėmę užkandžių ir nelaukdami pusryčių, 4 skautai "lapės" išvyksta į žaidimo lauką. Jie gali eiti būriu arba pavieniui. Jie gali pasislėpti, kur tik nori ir gali kelis kartus keisti vietą. Kiekviena "lapė" turi už kairiojo antpečio užrištą raudoną apie 50—60 cm ilgio kaspiną.

Po sutarto laiko išvyksta medžiotojai /jų būna pav. 16/. Jie irgi gali eiti arba visi kartu ar pavieniui, arba po du, kaip jie nori. Tačiau žaidimas bus įdomesnis, jeigu "lapės" vaikščios pavieniui, o medžiotojai po du. Medžiotojai turi rašti "lapės" ir jas pagauti — paliesti. Jeigu po sutarto laiko "lapės" grįžta į stovyklą nepagautos, tai laimi žaidimą.

"Medžiotojai" turi ant antpečių užrištus baltus ar geltonus kaspinus, kad juos būtų lengviau išskirti iš žalumynų.

Tiek lapės, tiek "medžiotojai" šitame žaidime ras daug progų parodyti savo sugebėjimą slėptis ir sekti priešininką, neišduodant savęs.

Vėliava stovykloje.

/Žaidėjų skaičius: 10—20. Amžius: per 12 m. Žaidimo vieta: aikštė, geriau, krūmuota vieta prie skautų stovyklos. Įrankiai: viena vėliavėlė /skiltininko gairėlė/ ir skautiškas kaklaryšis kiekvienam žaidėjui/.

Ant žemės pažymėtas 5—10 m spindulio apskritimas — "stovykla". Visi žaidėjai skautiškus kaklaryšius turi užsikisę užpakalyje už diržų taip, kad juos būtų lengva ištraukti. Žaidėjai padalinti į dvi lygias komandas. Viena komanda yra vėliavos gynėjai, jie sustoja prie apskritimo ir gina vėliavą; kita komanda — puolėjai, jie stengiasi iš apskritimo vėliavą pagrobtį ir ją nunešti į savo "namus"; į apskritimą už kokius 100 m. Kavojama, kaklaryšius atimant. Kiekvienas, kam ištraukiamas kaklaryšis, išeina iš žaidimo. Jei, kaip tik tuo momentu, kada neša į "namus" pagrobtą vėliavą, "užmušamas" puolėjas, jis vėliavą atiduoda jo kaklaryšio atėmusiam gynėjui. Kaklaryšį laikyti rankomis negalima. Jei puolėjams pasiseka atnešti vėliavą į savo "namus", jie laimi. Jei gynėjai atima nuo puolėjų visus kaklaryšius, gynėjai laimi.

Leškokite vagies.

/Žaidėjų skaičius: draugovė. Amžius: nuo 12 m. Žaidimo vieta: užmiestyje, geriausia žaisti skautų stovykloje/.

Draugininkas praneša skautams, kad draugovės kasa pavogta. Skiltys stengiasi ją rasti, padedant policijai, kuri jau turi šiokių tokių žinių apie vagį.

Kiekviena skiltis gauna pranešimą, kuris jai duoda pėdsakų pradžių, paėjus kiek laiko pėdsakais /viską iš anksto parengia draugininkas su padejėjais/ skiltis randa Morse'o abecėle rašytą laišką.

"Įtartinų žymių rasta ant N. vieškelio prie 9 kilo-

metrinio stulpo. Skubėkite į tą vietą, joje palikite du skautus, kurie galėtų jums signalizuoti gautas naujienas. Patys sekite naujais pėdsakais".

Kai skiltys iš N kelio pradeda sekti naujais pėdsakais, jos palikti signalizuotojai gauna tokį pranešimą, kurį perduoda skiltims:

"Įdomių žymių pastebėta M pušyno šiaurės-vakaru krašte".

Nurodytoje vietoje yra draugininkas, kuris paprašo skiltininkus, einant toliau, kelyje palikti po keturius skautus, kad estafete jam /draugininkui/ galėtų atsiųsti žinių. Draugininkas skiltininkams nurodo kur eiti toliau, būtent, prie kokios nors už ½ km esančios vietos, kur ant minkštos žemės aiškiai matyti vagių pėdsakų /draugininko iš anksto paliktų/, iš kurių galima spręsti, kieno būta vagies ir kur pasislėpta ar panašiai /pav., draugininkas galėtų ant žemės padaryti klumpių pėdsakų — vadinasi, vagies būta — kaimiečio klumpėmis; prie jų mesti cigarečių galiukas — vadinasi, vagies rūkyta; paskui palikti dviračių pėdsakų — vagies sėsta ant dviračio ir nuvažiuota/. Skiltys 15 min. žiūri į pėdsakus ir stengiasi kuo daugiausiai iš jų suprasti — išskaityti po to kiekviena skiltis daro draugininkui kuo trumpiausią savo išvadų pranešimą ir jį ž o d ž i u — estafete siunčia draugininkui. Laimi skiltis, kuri surenka daugiausia taškų.

Taškai duodami taip:

Už atvykimą prie stulpo	8	6	4	2
Už atvykimą į M pušyną	16	12	8	4
Už estafetę	4	3	2	1
Už pėdsakų išaiškinimą	8	6	4	2

Didžiausias taškų skaičius kiekvieną sykį duodamas skilčiai, kuri tą ar kitą dalyką atlieka greičiau ir geriau. Kitoms skiltims taškai, kaip parodyta lentelėje atitinkamai mažinami.

Paruošė Neumünsterio Tuntas.

Sktn. Augulis aiškina uždavinį "Tėviškės" Tunto skautams. Nuotr. ps. Urbučio.

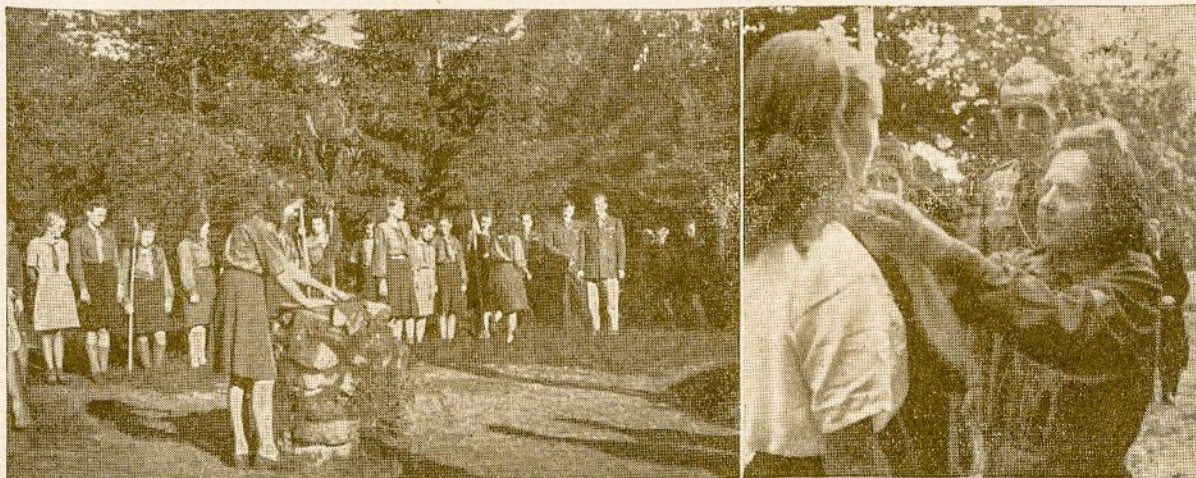

MALDA Į ŠV. KAZIMIERĄ.

Tu ryto rasa sidabrinė,
 Tu žiedas laukų Lietuvos...
 Tavy mūsų troškimai visi susipynė —
 Ir mažo ir jauno, ir seno —
 Pražydušios baltu bijūnu galvos.
 Mes prašom, ant viešojo kelio
 Suklupę po savo našta.
 Įžiebki languos mūsų namelių
 Giedros spindulėlį plonytį,
 Kad laisvė nebūt prarasta.
 Be savo pastogės mūsų širdys
 Ir Dievui ir žmogui sudžius.
 Baisus ilgesys mus nugirdęs
 Pavers be žiedų ir be lapų
 Į verkiančius kryžkelėj nuogus medžius.
 Į svetimą žemę įklimpę
 Jų šaknys neišleis atžalų...
 O bitės žieduose kur zvimbia

Neatlėks pasiimti medaus...
 Tik vakaras leisis dienų varganų.
 Štai rankose Tavo mūsų žemė —
 Jos kviečių gintariniai laukai,
 Kur vandenį sesė šaltinyje semia,
 Ir volungės prašo lietaus,
 Ir varva pušelių sakai.
 Taip baugu ir, lyg naktį, juoda!
 Prabilki, mūsų broli skaistus!
 Kas smilgai gyvenimą duoda?
 Ir išmuša naują šaltinį,
 Kad lietus versme per kraštus.
 Tai leisk mums sugrįžti į Vilnių!..
 Kaip grįžta į lizdą garnys...
 Telinksta mūsų galvos nuo pilnio,
 Kaip varpos, brandindamos duoną —
 Tu mūsų jauniausias žinys.

J. Augustaitytė-Vaičiūnienė.

„Tėvynės“ Tuntas Donopperteiche. Nuotr. Šapkaus.

Sktn. Rozniekienė užriša kaklaraištį
 Nuotr. V. Bacevičiaus.

ALGIMANTAS BUDRYS

Perone spustis, riksmas, triukšmas. Žmonės grūdas į vagonus, stumdydami vienas kitą, pamiršę mandagumą ir žmoniškumą. Kad tik nustumti kitą, kad tik pačiam gauti vietą vagone ir kad tik greičiau palikti Berlyną su jame spiegiančiomis aliarmo sirenomis ir viešpataujančia mirtimi!

Pagaliau didžiausiam patekusių į traukinį džiaugsmui ir likusių nusiminimui traukinys pajuda. Iš karto lėtai, vėliau greičiau ir greičiau ilga vagonų eilė išrieda iš stoties. Likusi minia nerimauja, bet sužinojusi, kad naktį išeis dar vienas traukinys, apimsta ir išsiskirsto stotyje ar bufetuose. Peronas aptuštėja. Tarp likusių perone žmonių yra ir vienas apie septynerių metų berniukas. Iš lėto jis eina dairdamasis į žmones, kartais pasilenkia pakelti kokio nors jo dėmesį atkreipusio popieriuko, vėl numeta jį ir vaikščioja toliau. Rankose jis turi mažutį ryšuliuką.

Prabėga valanda ir kita. Vaikas vis dar vaikščioja. Į jį atkreipia dėmesį policininkas.

— Kur tavo tėvai? — klausia priėjęs prie jo vokiškai, Vaikas pasižiūri į jį ir gužteli petukais.

— Nesuprantu, — atsako lietuviškai.

Policininkas susirūpina. Kaip susikalbėti su šiuo svetimšaliu? Pagaliau jis ima vaiką už rankos ir sako jam vokiškai: „Einam“.

Nesupranta vaikas jo žodžių, bet iš galvos linktelėjimo suvokia, kad šis žmogus nori, jog jis eitų kartu su juo. Neprieštaraudamas jis nužygiuoja kartu su policininku, nešdamas savo mažutį ryšulėlį. Policijos nuovadoje vaikas kalbinamas visai: rusiškai, prancūziškai, estiškai ir kitaip. Pakėlęs savo mėlynas, kaip lino žiedas, akis į kiekvieną klausiantį, rimtu veidu atsakinėja: „Nesuprantu“.

Pagaliau pašaukiamas lietuvis vertėjas. Apysenio amžiaus, pražilusiais paausiais, jis prieina prie vaiko ir klausia:

— Ar supranti lietuviškai?

Vaiko akys padidėja. Jis sugriebia vertėją už rankos ir sulaikydamas ašaras, atsako:

— Lietuvis esu.

Vertėjas paglosto geltonplaukę vaiko galvelę ir, atsukęs į šypsantį policininką, sako vaiko tautybę.

— Kur tavo tėvai? — klausia policininkas per vertėją.

— Tėvuką pagrobė vokiečiai, — atsako vaikas. — Labai myliu tėvuką, — dar priduria susimąstydamas.

— O motina? — klausia vertėjas.

— Mama... išvažiavo, — atsako vaikas.

— Kur? — nustebęs klausia vertėjas.

— Mes visi turėjome šiandien išvažiuoti, — pasakoja vaikas, — Mama, Laimutė su Gražute ir aš. Aš vyriausias iš vaikų, — sako pasididžiudamas.

— Tai tu pasilikai? — užuojauta vertėjo balse.

— Aš būčiau įlipęs paskui mamą, bet šalia manęs spraudėsi į vagoną viena senutė, aš užleidau ją ir traukinys tuojau nuvažiavo. Aš ir likau.

Ašaros sužiba vaiko akyse. Vertėjas verčia policininkui vaiko pasakojimą. Šis linguoja galva ir juokais klausia per vertėją:

— O ką toliau manai daryti?

Vaikas valandėlę susimąsto, paskiau atsidūsta, kaip suaugęs, ir atsako:

— Ateis dar vienas traukinys. Įlipsiu ir važiuosiu ieškoti mamos ir sesučių. O gal ir tėvelį rasiu... — jo veide skausmas, akys pilnos ašarų, bet jis valdosi, neverkia.

— Kodel tu neverki? — klausia pilnas nuostabos policininkas.

— Ašaros nieko nepadės. Be to esu skautas ir nenustojau vilties rasti mamą — ryžtingai taria jis.

— Tavo pavardė?

— Algimantas Budrys! — atsako vaikas taip, lyg tai būtų karaliaus titulas.

Nustebęs policininkas pasižiūri į vaiką ir pagaliau klausia vertėją:

— Ar pas jus ten, Lietuvoj, visi tokie vaikai?

Vertėjas padeda ranką ant vaiko galvos ir ramiai atsako:

— Visi tikrieji lietuviai tokie. O šis yra tikras lietuvis.

Vaiką paėmė globoti vertėjas. Visą laiką buvo neramus, klausinėjo savo globėjo apie traukinių išėjimo laiką, suko galvą sau, kur galėjo nuvažiuoti jo motina, ir pagaliau įkalbinėjo vertėją leisti jį važiuoti ieškoti savo šeimos.

Po kelių dienų atėjo klausinėdama vaiko motina ir, pamačiusi savo sūnų, apsiverkė. Nudžiugęs Algimantas griausmingai pasveikino savo motiną ir guodamas pasakė jai:

— Neverk, mama. Aš vistiek būčiau tave suradęs. Ir slapta nusibraukė ištryškusių džiaugsmo ašarėlę.

K. Vaitkevičius.

Dar vieną skautišką šeimą „Gel. Vilko“ ir „Neringos“ tuntuose

SVARBUSIS AKIMIRKSNIS

Narvelyje tupėjo mažas paukštelis giesmininkas pilnomis ilgesio akimis žiūrėjo į saulės šviesą.

Melsvoje tolumoje balavo melsvi kalnai. "Už kalnų guli pietų šalis", mąstė mažasis paukštelis. "Aš tik vieną sykį buvau ten nulėkęs. Daugiau nebeteko."

Tolimieji kalnai atrodė jam visai arti. Ilgesys traukė jį iš narvelio.

"Jie taip arti", galvojo paukštelis. "Kad tu sienūnebūtų. Kad tik durys vieną vienintelį kartą atsidarytų. Tada ateitų laukiamasis akimirksnis, ir jis keliais sparnų mostelėjimais būtų už melsvųjų kalnų".

Gervės traukė pietų link. Rudenio ore skambėjo jų liūdnas klegesys-dejuojąs ir viliojąs. Tai buvo šaukimas į pietus.

Jos pranyko už melsvųjų kalnų.

Mažasis paukštelis šokinėjo narvelio sienomis.

Atėjo žiema, ir paukštelis nurimo. Pradėjo snigti. Melsvieji kalnai pasidarė pilki. Lauke buvo šalta ir miglota.

Praėjo daug žiemų ir vasarų. Slinko metai po metų. Kalnai darėsi tai mėlyni, tai vėl pilki. Paukščiai grįždavo iš pietų ir vėl ten traukdavo. O mažasis paukštelis, geležine pyne atskirtas nuo pasaulio, vis laukė ir laukė išmušant didžiosios laisvės valandos.

Buvo graži saulėta rudenio diena. Seniai lau-

kiamos narvelio durys atsidarė-jos buvo per neapsižiūrėjimą paliktos atdaros. Ne iš gero noro žmonės tai padarė.

Laukiamasis akimirksnis atėjo. Paukštelis drebėjo iš džiaugsmo ir susijaudinimo. Atsargiai ir nedrąsiai šmėžtelėjo laukan ir nutūpė ant artimiausio medžio. Aplinka jį apsvaigino. To dar nebuvo išgyvenęs.

Melsvoje tolumoje balavo melsvi kalnai.

Tačiau dabar jie taip buvo toli. Per toli-sparnams, kurie daugelį metų nebuvo išplėsti. Reikia ryžtis. Svarbusis akimirksnis atėjo.

Paukštelis, sukaupęs visas savo jėgas ir išplėtęs sparnus, leidosi į kelionę už melsvųjų kalnų, į dausas.

Tačiau-toliau artimosios šakelės neįstengė. Gal sparnai buvo per daugelį metų nusilpę, ar kas kita? Jis pats nesuprato, Mėlynieji kalnai toli, per daug toli jam.

Tada ramiai grįžo jis į savo narvelį.

Gervės traukė į pietus. Rudenio ore skambėjo jų liūdnas klegesys-dejuojąs. Tai buvo kvietimas į pietus.

Jos pranyko už melsvųjų kalnų.

Paukštelis nuleido galvą ir paslėpė ją po sparnu.

Svarbusis akimirksnis buvo praėjęs.

Manfred Kyber.

Ir papūgėlė ilgisi savo gimtinės.

L. S. B. VADIJA.

Antroji skautų vadovų stovykla.

Nuo spalio mėn. 1—12 dienos Vadija organizuoja antrąją skautų vadovų stovyklą. Laukiama ir iš prancūzų bei amerikiečių zonų į stovyklą atvykstant. Stovyklai vadovaus pats Vyriausiasis Skautininkas Dr. V. Čepas.

Vyriausio Skautininko susipažinimo kelionė.

Nuo spalio mėn. 15 d. Vyriausias Skautininkas vizituos skautų vienetus amerikiečių ir prancūzų zonose. Ta proga bus sušaukti tautininkų sąskrydžiai.

REBDORFO TUNTAS.

BUVĘS SKAUTŲ DRAUGININKAS-KUNIGAS.

Š. m. rugpjūčio 11 d. Eichstätt Angelų Sargų bažnyčioje iššventintas į kunigus Lietuvoje buvęs skautų dr-kas vilnietis ŠARKA Vaclovas. Šventinimo iškilnėse dalyvavo Rebdorf lietuvių tuntas, Ingolstadt tuntas, Eichstätt ir Rebdorf latvių skautininkai, skautai, skautės ir daug lietuvių visuomenės.

Pirmosios Šv. Mišios aukotos DIEVUI-TĖVYNEI ir ARTIMUI.

Buvęs dr-kas vilnietis kun. V. ŠARKA (viduryje su gėlėmis) skautų ir bažnyčios vadų tarpe.

Foto J. Kondrato.

Vakare primicijanto garbei Rebdorf stovykloje suruoštas laužas. Jo metu skautų vaidinimų dvasioje atvaizduotas primicijanto buvęs gyvenimas, atlikta ilga meninė programa, sudainuotos tautinės ir skautų dainos.

Programoje talkininkavo Ingolstadt skautai ir skautės.

Pr.

Müncheno Tuntas.

Skautai Freimane.

Nuo šių metų rugpjūčio 8 iki 15-tos dienos Freimane vyko paroda — festivalis. Skautai parodoje dalyvavo savo atskiru paviljonu, kurį įrengė ir visą laiką prižiūrėjo lietuviai, ukrainiečiai ir rusų skautai. Paviljonas buvo įrengtas pagal tautinius šių tautų skautų meninius skonius ir turėjo didelį pasisekimą.

Rugpjūčio 14-tą dieną surengė tarptautinį stovyklos skautų laužą. Programoje galyvavo lietuvių, ukrainiečių ir rusų skautai. Atidarant stovyklos direktorius Georg Mather pasakė kalbą ir uždegė laužą amerikietišku būdu. Tuo pat metu grojant Amerikos ir Anglijos himnus pakeltos šių didžiųjų valstybių vėliavos. Skambant Ukrainos himnui iš ukrainiečių skautų krūtinė, pakilo jų vėliava ir buvo uždegtas laužas ukrainietišku būdu. Panasios apeigos ir nuotaika su rusų vėliava ir laužu. Lietuvos himnas skamba tikrai iškilmingai ir pats laužo uždegimas daug įdomesnis, nes čia dalyvauja kiekvienos skilties atstovai-berniukai ir mergaitės.

Programą pirmi atlieka ukrainiečiai tautinėmis dainomis ir šokiais. Lietuviai tautiniuose rūbuose išpildo keletą įdomesnių tautinių šokių ir dainų. Netrūko ir puikiai inscenizuotų jumoristinių dalykėlių. Mūsų mažieji vilkiukai ir paukštytės apdovanojo UNRRA-os svečius gėlėmis. Rusų skautai padainavo rusiškų dainų ir savo jumoristika šiek tiek pajavairino programą. Paskui iškilmingai nuleistos Anglijos ir Amerikos vėliavos. Lietuvos vėliavai leidžiantis skamba „Marija Marija“. Rusų ir ukrainiečių vėliavos nuleidžiamos skambant jų tautinėms giesmėms. Tuo ir baigiamas laužas. Skautai su dainomis paržygiavo į stovyklos kareivines.

Bendrai, reikia pasakyti, Freimano lietuviai skautai labai nuoširdžiai ir gražiai bendradarbiauja su visų tautų skautais. Dabar man rašant šias eilutes jie jau vėl stovyklauja prie Chiemsee ežero kartu su vokiečių skautais. Jiems vadovauja sesė Pūtvytė ir brolis Vasiliauskas.

/Pr./

SKAUTŲ SĄSKRYDIS WÜRZBURGE.

Würzburgo skautai ėmėsi didelio žygio: suruošti skautų sąskrydį ir praveisti sporto varžybas.

Kaip tarė, taip ir padarė. Tuojau išsiuntinėjo kvietimus artimiesiems tuntams ir š. m. liepos mėn. 27 d. svečiai pradėjo plūsti Würzburgan.

Skautas UNRRA-os tarnyboje.

Sktn. V. Kizlaitis su jaun. skautais iškylauja. Nuotr. V. Bacevičiaus.

Atvyko Hanau, Wiesbadeno, Bad-Mergentheimo, Scheinfeldo, Schweinfurto, Fuldos ir stovyklaujantis Seligenstadto tuntas iš gražiųjų Maino pašlaičių.

Pirmą dieną buvo pradėtos sporto varžybos tarp atskirų tuntų.

Antros dienos rytą, bendruomenės stovyklos aikštėje grojant Wiesbadeno dūdų orkestrui atatinamus himnus, buvo pakeltos Amerikos, Anglijos ir Lietuvos vėliavos. Po to jaunesnieji skautai ir vyčiai davė įžodį.

Pasimeldus stovyklos koplyčioje, aikštėje išsirykiavusius skautus, kiekvieną tuntą atskirai apėjo ir pasveikino UNRRAos dir. Mrs. Micken Cann, Lt. Kraig, Mr. Hartung, Miss. Eliot ir keletas amerikiečių kariuomenės atstovų. Pasisveikinę garbės svečiai prie pakeltųjų vėliavų, priėmė paradą. Darnia eisena pražygiavo aštuoni tuntai, tarp kurių, visų dėmesį atkreipė imponuojančios Seligenstadto jūreivių gretos. Deja, tik mūsų skautai, uniformų įvairumu, skyrėsi vieni nuo kitų.

Vėliau parado eisenoje, pražygiavus sportininkams, buvo tęsiamos varžybos. Baigus, paaiškėjo, kad Würzburgas laimėjo krepšinį, moterų tinklinį ir lėto važiavimo dviračių lenktynes. Hanau — jaun. tinklinį. Schweinfurtas — stalo tenisą ir lenktynes maišuose. Seligenstadtas — moterų kvadratą. Nugalėtojams įteiktos dovanos.

Nepalankus oras visą 28 dieną; lyg norėjo sutrukdėti iškilmės, į vakarą prasiblaivė ir buvo galima vykdyti paskutinę programos dalį — laužą.

Gražaus pušyno aikštelėje, atvykus UNRRAos ir amerikiečių kariuomenės atstovams, gausiai dalyvaujant visuomenei ir latvių skautams, dir. Mrs. Micken Cann buvo pakviesta uždegti laužą.

Laužo programoje, sumaniai vadovaujant psktn. Narvydui, dalyvavo visi tuntai. Geriausiai pasirodžiusius, juri komisija, susidedanti iš dirig. Šimkaus, Janušauskienės, dr. Ivaškevičiūtės, Žukausko ir inž. Kruliko, įvertino ir apdovanojo.

Geriausiai pasirodė ir buvo įvertintas Seligenstadt

tuntas. Kitas dovanas gavo Würzburgo, Fuldos ir Schweinfurto tuntai.

Nors ilgą, bet dideliu susidomėjimu visų sekta programa apie vidunaktį pasibaigė. Paskutinės laužo kibirkštys kilo virš medžių viršūnių ir silpni atspindžiai dar nušvietė takučius besiskirstantiems žiūrovams.

Iškilmės, be gausiai dalyvavusių fotografų, buvo filmuojamos.

Bendrai Würzburgo tuntas atliko didelį darbą. Padėkos pareiškimas, atrodo, per mažai tunto vadovybei ir mieloms sesėms, kurios taip rūpestingai ir nuoširdžiai maitino svečius. Sigitas.

Lübecko Tuntas.

1. Stovykla. Gražioje Baltijos jūros pakrantėje š. m. liepos mėn. 16—29 dienomis Lübecko Tuntas atvyko stovyklauti. Gražiam miškelyje, ant pat jūros kranto, iškilo aukštai globėjų anglų vėliava ir lietuviška trispalvė. Veikiai išdygo visas palapinių miestas su visais būdingais įrengimais, gražiu siluetiniu "Lituanicos" stalu viduryje. Dideliam svetimtaučių nustebimui visi įrengimai buvo dailiai papuošti lietuviškais raštais, pasak jų, "kaip tikroje liaudies meno parodoje", Stovyklavo per šimtą skautų-čių. Stovyklai sumaniai vadovavo psktn. Staugirdas ir adj. psktn. Petniūnas.

Šioje stovykloje svečius stebino ir pačių stovyklautojų įvairumas. Nuo mažų vilkiukų iki žilaplaukio stovyklos viršininko čia visi rado bendrą darbą, visi gyveno bendromis mintimis. Vakaraš ant mūsų močiutės Baltijos kranto degė laužai, sutraukdami minias visokių tautybių svečių, kurie gėrėjosi mūsų gražiomis dainomis ir skautiška nuotaika.

Kaiminystėje įsikūrė estų skautai, su kuriais nuoširdžiai bendrauta. Pravesta eilė užsiėmimų, kurie sutvirtino abiejų tautų skautišką brolystę. Šis laikas liko visų atmintyje kaip gražus skautų brolystės įrodymas.

28 d. atsisveikinimo laužan suplaukė beveik visa apylinkė, visokių tautybių svečiai. Už globą ir prie-

lankumą padėkoti komendantui p. pulk. Cook, įteikiant simbolinę dovaną-rankų darbo statulėlę "Geležinis Vilkas", p. p. UNRRA-os direktoriams gražius eskyzus iš stovyklos gyvenimo, nupieštus sk. vyč. mok. Limanto. Laužo programoje pasirodė sesės su stilizuotais šokiais, jaun. skautai su įscenizuotom pasakom. Netūko ir jumoro iki ašarų.

Stovykla baigėsi... Baltija, ošusi mums seną Tėvynės dienų paską, paliko vėl vieniša. Liko ten ir "Lituanica" su joje giliai paslėptu, visų parašytu testamentu: "... ginsim savo darbais Lietuvos garbę, kovosim dėl jos ateities"...

2. Tunto metinės. Lübecko skautai š. m. rugpiūčio mėn. 23 d. šventė savo metinę atsikūrimo sukaktį. 1945 m. rugpiūčio mėn 17 d. Lübecke, susibūrus skautų vyčių būreliui, vadov. sktn. V. Paužai, kilo mintis atkurti skautišką darbą. Metines paminėti susirinko visas Tuntas su savo rėmėjais, bičiuliais ir gausiais visuomenės atstovais.

Gražiai išpuoštoje salėje atlaikomos pamaldos. Į sueigą netikėtai atvyksta Tunto globėjo p. F. Kiršos lydimas garbingas Tautos Žadintojas dr. Vydūnas. Nors ir negaludamas, garbingas rašytojas dr. Vds. pasiryžę pamatyti ir pasveikinti atsikūrusius tremtyje lietuvių skautus. Savo žodyje pasidžiaugė jaunuoliais skautais, kurie pasiryžę eina atgimimo taku ir nurodė kelius, siekiant žmogaus sielos tikslų. Garbingam Žmoniškumo Skelbėjui palinkėta daug sveikatos ir laimės mūsų tremtinių tarpe. Sesės apdovanojo liet. raštuotomis pirštinėmis, broliai, neatsilikdami-adresuota knyga.

Tunt-kas psktn. A. Statkus padarė metinę darbų apyskaitą. Įvikdyta dvejios stovyklos, pastatytas "Atžalynas", vadų kursai, sueigos ir tt. Baigdamas pareiškė, kad, gyvenimo aplinkybių verčiamas, iš Tuntininko pareigų pasitraukia, ir Vyr. Skaut-ko įsakymu jas perduoda psktn. V. Šventoraičiui.

Tunto Globėjas, LSS Tarybos narys F. Kirša pasidžiaugė nuveiktu mūsų visuomeniniu darbu. Palinkėjo kėsmės ir energijos rytojaus uždaviniuose.

Lübecko Tunto Kęstutėnai.

Gražūs ir nuotaikingi draugovių pasirodymai maloniai nuteikė svečius. Geriausiai patiko sesių tautiniai šokiai, vykusiai išėjo "Kęstutėnai" ir mūsų mažiukai neatsilikė.

Sueiga baigta Tautos Himnu. Išsiskyrėm pilni geros nuotaikos ir pasiryžimo rytojaus darbams. /Š.V./

SELIGENSTADTO SKAUTAI STOVYKLAUJA

Gražioje Maino pakrantėje, prie Fahr kaimo, septyniolikoje palapinių įsikūrė Seligenstadto tunto skautai.

Vieta parinkta labai graži: vieną stovyklos pusę, apvaliu lanku, liečia srovingas Mainas, o antrąją supa aukštas, net iki 90° šlaitas, pasidabinęs įvairiais medžiais ir krūmais.

Palapinių miestas pasidalinęs į dvi dalis; arčiau kranto taisyklingu pusračiu išsirykiavusios bebrniukų pastogės, o už 100 m pašlaitėje prisiglaudęs sesių pastatų ratukas. Toliau nuo stovyklos, upės pakrantėje, sesių aptarnaujama virtuvė, gamtos draugams gamina įvairių valgių patiekalus. Kiekvieną rytą organizuotai visiems dalyvaujant, stovyklos aikštėje pakeliama vėliava, o vakare, po dienos užsiėmimų, ta pačia tvarka nuleidžiama. Taip pat vakare, laužui degant, skautukai parodo savo meninius sugebėjimus. Kiekviena draugovė savo rajoną papuošė skautiškais ženklais ir tautiniais ornamentais. Stovyklos vadovybė, foto mėgėjus paskatinti, paskelbė foto nuotraukos konkursą: už geriausias nuotraukas iš stovyklos gyvenimo paskirtos dovanos.

Stovyklautojai gamtos prieglobstin atvyko š. m. liepos mėn. 22 d. ir liks dviem savaitėm.

Stovyklauja per 120 skautų. Vadovauja sktn. Talat-Kelpša. Sigs.

Augsburgo Tuntas.

Mieli broliai ir sesers skautai, gelbėkit!

Žmogus daug kartų gyvenime įklimpsta į bėdą, iš kurios be kitų pagalbos sunku išsikrapštyti. Ši kartą tas atsitiko ir man. Tunto štabas sugalvojo spausdinti skautišką laikraštuką. Sugalvojo neblogai, net pagirti

Kirchheimo — Nürtingeno skautės bando jėgas. Nuotr. V. Bacevičiaus.

reikia, tik nelaimė, kad į redakcinę komisiją įtraukė ir mano pavardę. O čia jau bėda! Išsisukti nėra vilties, o kronikai rašyti medžiagos trūksta-nors imk ir pasikark, o gyventi dar noris. Todėl šaukiuosi į Jus, mieli broliai ir sesers skautai, ištieskit man pagalbos ranką-rašykit, kur veikiat, ką veikiat, kaip veikiat ir kodėl veikiat, o aš stengsiuos Jūsų darbus perrašyti mūsų laikraštelyje.

Jeigu bendradarbiausime — bus ką skaityti, jeigu ne-neturėsiu ką rašyti, o tuomet manęs nekaltinkit, nes kas dedas Jūsų pastogėje -nežinau, o meluot nenoriu.

Laukiu Jūsų pagalbą teikiančios rankos.

Vyr. skilt. VI. Simutis. Augsburg-Hochfeld
Litauisches Komitee.

Amerikos skautė Teth Premenger Schultz, atsiuntusi mūsų skautėms dovaną, kuri atiteko Hamelno vadovių stovykloje ps. Daškevičiūtei.

Skelbimas.

Skautą Antaną Viknių prašau atsiliepti:
V. Bacevičius, Unterleningen, Brunnenstr. 11
Kr. Nürtingen/Württ.

ATSIŪSTA PAMINĖTI.

Skautams leidiniai:

1. Skautybė. Skaučių-tų vadų laikraštis. Leidžia LSS Vadija Detmold. a. Atspausdinta spaustuveje iš 1 ir 2 rotatorium spausdintųjų "Skautybės numerių, b. Pakartota spaustuveje iš 2 ir 3 rotatorium spausdintųjų numerių.
2. Įsakymai.
3. Skautės įstatai.
4. Skauto įstatai.

Visi šie įstatų ir įsakymų lapai didelio formato, papuošti tautine spalvota juosta.

Kiti leidiniai:

1. Svetimoj Padangėj. Würzburgo lietuvių stovyklos metraštinis. Würzburgas, birželis 1946 m. 68 psl.
2. J. Kukanauza. English Grammar for Lithuanians. Anglų kalbos gramatika lietuviams. Cellė, Aukštesnioji Lietuvių Prekybos Mokykla 1946 m. 192 psl.
3. A. Gustaitis. Tarp Šveicarijos ir Danijos. 1946 m. 96 psl. Kaina 5 RM.
4. J. Mikuckis. Svetimose viršūnėse. Braunschweigas 1946 m. 95 psl.
5. Vagos. Mėnesinis kultūros žurnalas. II ir III. Uchtė 1946 m.
6. Tremtinių Mokykla. Mėnesinis pedagogikos žurnalas. Nürtingen 1946 m. liepos mėn. 94 psl.
7. Pėdsakai. Lietuvių kultūros ir visuomenės žurnalas. Fulda. 1946 m. 64 psl.
8. The Lithuanian Songs in English. Presented by the Lithuanian Chorus of Displaced Persons. Camp at Fliegerhorst in Memmingen. On February 1946.

Padėka.

Paaaukojusioms skautų dr-vėms Lübecke "Kęstučio" 50 RM. ir "dr. J. Basanavičiaus" 30 RM. "Skautų Aidui" leisti reiškiau nuoširdžią padėką.

Redaktorius.

L. S. B. TIEKIMO SKYRIAUS FILIALĖ NÜRTINGEN'E /D. P. CAMP, S. VALERIJONAS ŠIMKUS./

Amerikonų ir Prancūzų zonų skautai prašomi „Skautų Aido“ „Skautybės“, kitos literatūros, kuprinių su diržais, getrų ir kitų reikmenų gavimo reikalu kreiptis tiesiai į Filialę.

SKOLININKAI!

Prašome susirūpinti atsilyginti už skolas Tiekimo Skyriui, įmokant vietinėje Taupomojje Kasoje-Sparkasse — į Boy-Scouts Shop Konto Nr. 4659 — Detmold.
Kas veda sąskaitą Tiekimo Skyriuje,

BUDEK!

Ziūrėkime, kad kiekvienas adreso pasikeitimas būtų negaištant praneštas Tiekimo Skyriui. Antraip — mūsų išsiunčiami siuntiniai grįžta, neradę adresato.

L. S. Tiekimo Skyriaus adresas:

Boy-Scouts Shop, (21a), Detmold, Wiesenstr. 5

Viršelis Sklt. B. Kadzilausko